LÆSERNE MENER

UDDANNELSE
Søren Otto, Bredesvinget 19, Virum:
Michelle Bøllehus Olsen skriver 17.3. under overskriften 'Drop idrætskarakteren i gymnasiet'.

Jeg har fuld forståelse for, at du taler Idas sag, men det med idræt uden karakterer er prøvet uden held, så jeg foreslår i stedet, at I danner et joint venture-selskab.

Du tager Ida i hånden og motiverer hende til mere fysisk træning, som hun åbenbart har behov for. Hun kan så undervejs øse af sin 12-talsviden.

Hun vil opdage, at der er sammenhæng mellem gode lægmuskler og gode læsemuskler.

Gang i læringen!

INKLUSION I FOLKESKOLEN
Cay Clemmensen, Ny Kongensgade 18, Kbh. V.:
Tak til Ditte Egerup for hendes varme og tankevækkende indlæg om inklusion i Pol. 15.3.

Med al ønskelig tydelighed fremgår det, at politikerne og de såkaldte eksperter træffer beslutninger ud fra komplet ugennemtænkte og ofte stupide forestillinger – beslutninger, som presses ned over befolkningen.

Resultaterne ser vi igen og igen: overgreb på velfungerende børn, børn med diagnoser, lærere og forældre.

Ministre, embedsmænd og eksperter hypper deres egne kartofler (karriere, penge, magt), og de fleste af dem har deres på det tørre – enten er deres børn blevet voksne eller går i privatskole.

Ditte Egerup har måttet opgive sit job som lærer, fordi hun bliver syg af at være en del af et sygt system. Børnene, både de velfungerende og dem med en diagnose, er tvunget til at blive, hvis ikke deres forældre vælger at sætte dem i privatskole.

Efterhånden er vi alle ofre for elitens fejlslagne projekter/reformer – bare tænk på rejsekortet og sagerne omkring IC4-tog, Dong-salget til Goldman Sachs, patientjournalerne, etc. Politikerleden vokser år for år – og man forstår det godt.

DEADLINE OM KRIM
Nils Hein, Birkevej 19, Skanderborg:
I Deadline på DR 2 14.3. var der en fyldig dækning af situationen på Krim, og der var indkaldt en ruslandsekspert, Frederikke Ingemann.

I sin mundtlige analyse af situationen virkede hun objektiv, men når nu situationen er så opkørt og fyldt med nationalistiske symboler, virker det på mig i bedste fald meget ugennemtænkt, at hun sidder med en trøje med vandrette striber i rød, hvid og blå – altså det russiske flags farver.

I alle andre situationer ville jeg ikke skænke det en tanke, men her virkede det meget tvetydigt og forkert.

KRISEN I UKRAINE
Torsten Ødum Berg, Bakkegade 2, Hillerød:
Det er helt reelt, når mange ukrainere ligesom russerne frygter fascismen mere end noget andet. Mere end 20 mio. mistede menneskeliv glemmes ikke.

Hvis EU og USA virkelig ønsker at tage trykket af krisen i Ukraine, så kunne man påvirke regeringen i Kijev til at skille sig af med de mest rabiate elementer, som man i frihedskampens hede har allieret sig med.

Det vil nok gavne mere end de sanktioner, som foreslås nu. Og en historisk analyse af fascismen i Ukraine og dens betydning for og i konflikten ville være en oplagt opgave for Politiken.

TØRKLÆDER
Lotte Olsen, Jacobys Alle 10, Frederiksberg:
Ifølge Özlem Sara Cekic kan det her til landet importerede tørklæde enten bæres af religiøse grunde, eller fordi de andre kvinder i landsbyen gør det, eller fordi mændene i familien forlanger det eller som et frihedssymbol.

Som hjælp til den uforstående omverden vil jeg foreslå, at man indfører tørklæder i forskellige farver, alt efter hvad man vil signalere.

POPULISMEN STORTRIVES
Leif Mentzel, Grenågade 12, Østerbro:
'Den Levende' er 17.3. tilsyneladende på vej over i tabloidavisernes gebet med en halv forside omkring et Formel 1-løb i Australien, eller er det udtryk for manglende nyhedsstof? Det sidste er dog næppe tilfældet oven på søndagens folkeafstemning på ukrainske Krim, set på side 8.

Tænk sig, at opleve Politiken bruge så meget forsidespalteplads på en temmelig ligegyldig benzinslugende og miljøforurenende sport og ikke idræt, som journalisten skriver.

Ligeledes i Politiken: En øvoplevelse ikke at stå øverst på podiet! Det næste bliver vel, at avisen kræver Formel 1-løb med på det olympiske program!

VACCINEPRODUKTION
John Havn Eriksen, Harsdorffsvej 12, Frederiksberg:
Når sundhedsministeren taler om at nedlægge vaccineproduktionen på Statens Serum Institut, er der et ord, han vist lige glemmer: forsyningssikkerhed.

Det kan godt være, at vi i rolige tider kan købe vacciner udenlands, men i samme øjeblik det blæser op derude, er jeg sikker på, at vi kan få alle mulige problemer med at skaffe de nødvendige vacciner.

Jeg synes, at ministeren spiller hasard med mennesker som indsats.

FREGAT MOD PUTIN
Mette Gjerskov, (S), formand for Folketingets Udenrigspolitiske Nævn:
Det ene øjeblik vil DF sende en fregat mod Putin – det næste øjeblik lægger de sig fladt ned over for samme Putin og anerkender fuldt ud en ulovlig afstemning om Krim. Man ved jo ikke, om man skal le eller græde, for begge holdninger er helt igennem tåbelige.

Hvis DF var et lille parti uden indflydelse, kunne jeg nøjes med at trække på skuldrene. Men de står til at få en enorm indflydelse på dansk udenrigspolitik.

Derfor må de også stilles til ansvar for deres politiske meldinger – uanset hvor vanvittige de måtte være.

Hvis vi følger DF's seneste melding, skal verdenssamfundet anerkende en ulovlig afstemning, som strider imod enhver tænkelig retstilstand, og som oven i købet er sket under besættelse, vold, trusler og uden forudgående fri debat.

Hvis det skulle blive Danmarks officielle udenrigspolitiske standpunkt, må vi se frem til total isolation internationalt.

Danmark ville miste enhver troværdighed og dermed indflydelse, og andre lande ville med rette ryste på hovedet over så absurd en position.

DAGENS CITAT

Vores erfaringer er jo bare, at cannabis er det eneste, nogle sklerosepatienter oplever virker, og det mener jeg, at politikerne burde lytte til
Mette Bryde Lind, direktør for Scleroseforeningen. I Information

Skal specialiserede læger se på forkølede børn i lægevagten?

SUNDHED

JURI LINDY PEDERSEN OG MIA BJERAGER, OVERLÆGE, VIDENSKABELIG SEKRETÆR DANSK PÆDIATRISK SELSKAB, BØRNEAFDELINGEN HVIDOVRE OG OVERLÆGE, FORMAND DANSK PÆDIATRISK SELSKAB, BØRNE- OG UNGEAFDELINGEN, NORDSJÆLLANDS HOSPITAL, HILLERØD

MED DEN NYE lægevagtsordning i Region Hovedstaden er skabt en situation, hvor de mest erfarne og specialiserede børnelæger ser på forkølede børn om aftenen i lægevagten frem for at behandle børn med mere komplicerede sygdomme om dagen i børneafdelingerne.

Region Hovedstadens børneafdelinger har siden 1. januar 2014 varetaget en børnelægevagt for børn under 12 år med 90.000-120.000 forventede kontakter på et år. Den ændrede telefonvisitation, som nu primært foregår ved sygeplejersker i 1813 samt en organisation , hvor der ikke er andre tilbud end at indlægge lægevagtsbørnene på børneafdelingerne om natten, hvis 1813 vurderer, at det ikke kan vente til egen læges åbningstid, har øget antallet af indlæggelser på børneafdelingerne massivt (ca. 35 procent). Børneafdelingerne blev tvunget til at flytte mandskab og specialviden fra indlagte og kronisk syge børn til lægevagtsbørn, der er mindre syge.

Da ressourcerne er begrænsede, både hvad angår økonomi, arbejdskraft og viden, er sundhedsvæsenets ledere moralsk forpligtede til at anvende dem bedst muligt. At lade børnelæger være sundhedsvæsenets 'gatekeepere', mens de praktiserende lægers arbejdskraft ikke udnyttes, er ikke en god udnyttelse af ressourcerne. Børnelægerne har aldrig ønsket denne opgave, og vi har ikke børnelæger nok til at løfte opgaven, hvis den blev rullet ud i andre regioner.

Som udgangspunkt spiller de praktiserende læger en central rolle i visitation og lægevagt. De er specifikt uddannet til dette. De praktiserende læger er sundhedsvæsenets 'gatekeepere' og de bedst uddannede, når det gælder den indledende sortering i let syg og alvorligt syg og dermed adgangen til sundhedsressourcer. Det var også planen, at lægevagten skulle bemandes af praktiserende læger. Da forhandlingerne mellem praktiserende læger og Region Hovedstaden ikke var på plads i oktober 2013, var Region Hovedstaden nødt til at sikre, at der var andre læger til at møde patienterne 1. januar 2014. Her blev Region Hovedstadens børneafdelinger involveret.

Børnefamilier kan godt lide at få deres syge barn vurderet af en børnelæge, men overordnet set er det ikke i samfundets interesse, at de begrænsede ressourcer anvendes på denne måde. Børnelæger kan ikke tilbyde en bedre service end de praktiserende læger til den kategori af børn, der kommer i lægevagten. Når lægevagten bemandes af en speciallæge i børnesygdomme i aftentiden, mangler den pågældende læge dagen efter til at se på de indlagte børn i børneafdelingen. Det er muligt, at overlægen kan erstattes med en ikke-speciallæge, men kvaliteten er ikke den samme for den indlagte patient, der har behov for specialviden. Speciallægen er den væsentligste uddannelseskilde, og fravær af speciallægen forringer uddannelsen af de yngre læger.

På Hvidovre Hospitals børneafdeling er det samlede antal indlæggelser øget med 36 procent i uge 1-10 sammenlignet med gennemsnittet af 2012 og 2013. De natlige indlæggelser er øget med 85 procent. En tilsvarende trend ses på de øvrige børneafdelinger i Region Hovedstaden. Dette har ført til betydeligt længere ventetider i børnemodtagelserne særligt aften og nat. Det har medført utilfredse familier og særligt plejemæssige udfordringer. Det ændrede indlæggelsesmønster har flyttet ressourceforbrug fra de syge børn til de mindre syge børn. De specialiserede børnelæger mangler om dagen til at tage sig af specialpatienter og til at uddanne de yngre læger.

Det aktuelle fravær af de praktiserende læger i samarbejdet er et problem. Regionens børneafdelinger har ikke en reserve af arbejdskraft, der fra det ene øjeblik til det andet kan se ca. 100.000 ekstra børn om året. Dansk Pædiatrisk Selskab mener ikke, at der skal uddannes flere børnelæger for at løfte denne opgave. Dette vil i øvrigt tage mange år. Opgaven hører til hos de praktiserende læger. Men den kan fint løses i hospitalsregi. På den måde kan børnelægerne komme tilbage og tage sig af deres specialopgaver, nemlig børn med mere alvorlige sygdomme. Ingen har gavn af den manglende dialog og sidst af alle de kronisk syge patienter, der kan blive de største tabere.

Danske Bank vildleder

BANKER

IB RAVN, LEKTOR, PH.D., AARHUS UNIVERSITET

EN VIDEO på Danske Banks hjemmeside fremstiller banker som neutrale formidlere af penge. Videoen hedder 'Sådan fungerer en bank', og den afrundes med ordene: »En bank låner eller køber altså penge, som den derefter låner videre til sine kunder. Det vil sige, at en bank tjener penge lidt på samme måde som et supermarked, der indkøber nogle varer og sælger varerne videre«.

At sammenligne en bank med et supermarked, der blot sælger varer videre, giver et misvisende indtryk af passivitet og harmløshed. Billedet strider stærkt mod de fleste menneskers oplevelse af banker som særdeles aktive, næsten aggressive i årene op til finanskrisen 2008, og stærkt medansvarlige for den. En ny artikel fra Bank of England bestrider nu Danske Banks søndagsskoleforklaring. I den britiske centralbanks toneangivende publikation Quarterly Bulletin fra marts i år forklarer tre økonomer, at det foregår omvendt af, hvad Danske Bank påstår. I artiklen 'Pengeskabelse i den moderne økonomi' skriver de: Det er en almindelig misforståelse, at banker blot fungerer som mellemmænd, der udlåner de indskud, som kunderne placerer hos dem.

Banken videreformidler ikke penge, som et supermarked videresælger varer. I modsætning til supermarkedet skaber banken nemlig selv sine varer, dvs. pengene. Det foregår sådan, at når en kunde optager et lån i en bank, giver banken typisk ikke kunden tusinder af pund i pengesedler. I stedet godskriver banken kundens konto med beløbet. I dette øjeblik skabes nye penge, skriver de britiske økonomer. Hvordan kan det være nye penge? Jo, for penge er ikke bare mønter og sedler, men også de beløb, vi har stående på vores bankkonti. Samfundets pengemængde er summen af kontanter og kontoindeståender. Når en bank yder et lån til en kunde på 100.000 kr., sker det ved, at bankrådgiveren skriver dette beløb ind på låntagers indskudskonto, f.eks. en lønkonto. Pengene tages ikke noget andet sted fra, de overføres ikke fra nogen anden konto. I dette øjeblik øges pengemængden i samfundet med 100.000 kr.

Når låntager en dag eller en uge senere skal bruge pengene, skal banken godt nok hoste op med dem. Det beskrives i Danske Banks video som funding, og det er korrekt, bortset fra at det skildres som en proces, der ligger forud for udlånsaktiviteterne. Men det er udlånene, der trækker læsset i banken, ikke indlån eller funding. Bilder vi os selv ind, at banker sidder pænt og venter på indlån og anden funding, før de går i byen og låner penge ud til i gode tider dvs. skaber nye penge, stikker vi os selv blår i øjnene.

KRONIKEN
20. March 2014

Et stærkt Rusland kræver stærk modstand

ROBERT PETERSEN

Dramaet på Krim punkterer en række centrale antagelser om europæisk sikkerhed. Danmark må indrette sig efter den nye sikkerhedspolitiske situation – ikke mindst fordi meget af det foregår i vores eget nabolag.

Robert Petersen er ph.d., cand.mag. i historie

DET BEGYNDTE om natten 27. februar 2014: Et sted mellem 50 og 100 sværtbevæbnede mænd stormede lokalparlamentet og regeringsbygningen i Simferopol på halvøen Krim i Ukraine. De mødte ingen modstand og hejste kort efter det russiske flag fra begge bygninger. Nogenlunde samtidig overtog en anden sværtbevæbnet enhed kontrollen med lufthavnen i Simferopol. Den militære lufthavn i Belbek blev desuden blokeret af russiske tropper fra flådebasen i Sevastopol, hvor den russiske sortehavsflåde holder til.

Selv om der fra starten var en tydelig mistanke, var det først 1. marts, da Ruslands præsident, Vladimir Putin, bad om og fik det russiske parlaments accept til et militært indgreb i Ukraine, at den russiske rolle i begivenhederne for alvor stod klart. Skønt Krimhalvøen tidligere har været en del af Rusland, skønt 70 procent af befolkningen er etnisk russisk, og skønt Rusland har baserettigheder på halvøen, er der ikke nogen tvivl om, at halvøen er en del af Ukraine.

Rusland har endda med underskrivelsen af Budapest-traktaten i december 1994 taget et medansvar for at beskytte Ukraines selvstændighed, mod at landet opgav de atomvåben, som stod tilbage på ukrainsk jord efter det sovjetiske sammenbrud. Hvad der skete i februar 2014, var kort sagt en krigshandling rettet mod en suveræn stat.

KRIM. Putin har genskabt forestillingen om et Storrusland. Foto: Michael Jarlner

At der kunne ske et eller andet dramatisk på Krim burde ikke have overrasket. Siden november har Ukraine (som reelt er gået bankerot) været hærget af voldsomme protester mod den nu afsatte præsident Viktor Janukovitj, som valgte at forkaste en handels- og associeringsaftale med EU til fordel for et lån fra Rusland. Den såkaldte Maidan-bevægelse frygtede, at Janukovitj ville søge tættere bånd til Rusland og dermed gå på kompromis med landets selvstændighed. I februar 2014 eskalerede protesterne til regulære gadekampe i hovedstaden Kijev, og cirka hundrede mennesker omkom. Janukovitj blev afsat af parlamentet 22. februar, og kort efter flygtede han til Rusland. Præsidentens fald kom åbenbart som en overraskelse for Kreml, og det kan meget vel have ansporet til den russiske besættelse af Krim.

AT RUSSERNE kunne finde på at gribe ind militært på Krim, burde heller ikke have overrasket. Som nævnt har Krim historisk set været russisk, og halvøen har fortsat stor strategisk betydning for Rusland bl.a. som base til at deployere krigsskibe i Middelhavet. Der har også været forskellige indikationer på, at Rusland kunne finde på at overveje et indgreb i Ukraine. Allerede i 2008 advarede Putin den amerikanske præsident George W. Bush om, at Ukraine kunne risikere at gå i opløsning, hvis landet søgte om medlemskab i Nato. Han betegnede i den forbindelse Ukraine som en kunstig stat.

På et seminar sidst i januar 2014 tilkendegav den russiske generalstabschef, Valerij Gerasimov, at Rusland stod over for en stribe militære og ikkemilitære trusler i Syrien, Ukraine og Arktis. Gerasimov talte for, at Rusland skulle udvikle redskaber til at neutralisere disse trusler, og han antydede, at Rusland kunne blive tvunget til at gribe ind i Ukraine med en frede- og stabiliseringsoperation. Der var en præcedens for det: I august 2008 havde den russiske hær gennemført en regulær invasion af Georgien for at beskytte prorussiske separatister i Sydossetien.

NÅR DEN russiske besættelse af Krim ikke desto mindre tog Europa og USA på sengen, har det flere årsager, men de kan alle koges ned til én ting: Det burde ikke kunne ske. Siden den kolde krigs afslutning havde europæiske politikere og diplomater arbejdet utrætteligt for at skabe en sikkerhedspolitisk struktur, som tilsammen ville umuliggøre aggression mellem europæiske stater. Europæiske politikere og diplomater havde i partnerskab med amerikanske og russiske kollegaer skabt den sikkerhedspolitiske organisation OSCE, som skulle forebygge konflikter fra Atlanterhavet til Stillehavet. EU havde skabt et politisk og økonomisk fællesskab, som ville forene stadig større dele af Europa under et fælles tag (og tilbyde et lukrativt økonomisk partnerskab til de lande, som ikke var i unionen). Nato (med det amerikanske militær i ryggen) stod i den forbindelse som garant for den hårde sikkerhed. Det var den konstruktion, som skulle have forhindret det, som skete på Krim 27. februar 2014, og som fejlede.

> **Allerede i 2008 advarede Putin den amerikanske præsident George W. Bush om, at Ukraine kunne risikere at gå i opløsning**

Ved nærmere eftersyn havde denne konstruktion allerede fejlet i august 2008, da den russiske hær invaderede Georgien og sønderdelte landet. Det var både den bløde europæiske tilgang til sikkerhed, men også den hårde amerikanske tilgang, som kom til kort i forbindelse med den russiske lynkrig. Georgien havde før krigen ønsket at komme ind i Nato, og selv om det medførte en lind strøm af russiske trusler, blev den georgiske regering pålagt at omstille sine væb-